

DABO
EVM DO-
MINO
OMNIBVS,
&c.

175 Commentarij in Lib. I. Regum.

ria, & vota spontanea à Deo plurimum cōmē-
dari. Leuit. 7. Et iterum Leuit. 22. Deuter. 16.
Verum dic, vir optime, quo scripturæ loco an-
te Hieremias tempora, Jonadab filij Recab tam
insolens tamque alienum à confuetudine maio-
rum institutum, à Deo iuberi, sive etiam ap-
probari legeris: quod tamen tantopere sibi pla-
cuisse per Hieremiam testatus est, vt propterea
polliceretur nunquam de illius stirpe, qui in cō-
spectu suo staret, aliquem defuturum.
Quid il-
lud, quod de Paulo Act. 21. refertur, & Paulus
repetit Actor. 24. oblationes & vota fecisse, se-
que Nazara orū ritu consecrare, quo Scriptura
testimonia, et ante elapsi, vel post secuti tēpō-
ris approbabis, cum magis ille diuinæ voluntati
consciuī dīcīsionem à lege doceret: Planè
voluntarium esse debuit, quod nulla lege, qua-
rum vim obtineret, præscribi valuit. Alterū est,
quod vult Caluinus in fācīpendo voto obser-
vare: vt nos ipsos dispiaciamus, & meminerimus
rerum omnium dominos à Deo institutos, ingra-
ti autem animi signum fore certissimum, si tan-
quā diuina beneficia per os eorū nos vsu priue-
mus. Quanta est hac Caluinus inconstitutia: ho-
mini libertatem eripiunt: nec vilam vel in seip-
sum potestatē reliquisti: & tamen nos aedes re-
rum omnium dominos afferere, doce nos ob-
secro, quā possit fieri, vt sit dominus omnī, qui
liberi arbitrii compos non sit. Mendacem
debet esse memorem. Porro hæc doctrina si fu-
dem inueniat, nō modo vota rescindet, verum
etia quævis olim sacrificia, nunc verò elemo-
synas, & quodvis opus pietatis abolebit. Nam
quod charitati impenditur, aut religionis ergò
erogatur, certū est vīsu nostro desperit. Tertio
denique loco plures leges votis statuit, quarum
nulla Annae voto accomodari potest. Nam vota,
vt quidem vult, aut in futurum nuncupatur:
aut ob ea, quia iam contigerunt, concipiuntur.
vota quæ ad tempus præteritum spectant, aut
gratiarū actiones sunt pro acceptis à Deo bene-
ficiis: aut ad misericordias, quorum meminimus, ca-
stigationes delictorum: sic ille mutato nomine
penitentiam admittit. Qua verò vota futuro
prospicūt, eo nomine suscipiuntur: vt tanquam
cautiones quædā sint, quæ inconstantia noſtræ
ne labefact adhibeantur: aut certè tanquam stimu-
lus aliquis, qui nos torpentes ad officiū cōpel-
lat. Ad hunc modū de votis ille ratio cinatur. At
tū dic, vbi his legis, apud Caluinū Annae votū
inuenias. Nam erat illud ex eorū genere, quæ ad
futurum referuntur, neque tamen horum quic-
quam, quæ Caluinus edidit, cogitauit: sed quod
omnino diuersum est, prolem, & quidem mas-
culum postulabat. Aut igitur illa secus quā
opportuit, voto se obſtrinxit: aut Caluinus quæ
tradidit male ex cogitauit.

Anna votū
Caluinis-
gibus con-
ſtituere non
potest.

Videtur Sa-
muel voto
parentum
tenere po-
tentia.
Ratio 1.

A
præter naturā ordinem peperit. Manifestē au-
tem Dei voluntativnum quemque parere æquū
est, 3, quia, etiam si quid tutor, quod in rem pu-
illi sit, transfigerit, cum ille querimonia iustam
causam non habeat, maior effectus seruare te-
netur. Preterea scire velim in illo voto quid sit
quod difficultatem parat. Nam tametsi potu-
interdicere liberis parentes nō possint, possunt
tamen certo potionis genere. De capillis verò,
sive nutrientis, sive abitudinis nemo, vt opinor,
quaestio non mouebit, cu alterter eo modis à
quibusvis citra scandalum vsparsetur. At reli-
gio, inquit, imperari non potest: erant autem
illa cum religione coniuncta. Verum est. Sed
vbi suscepis, illius obseruatio imperari potest,
& cultus ceremoniarum frequentior, ab iis,
qui quoquomodo præsumt, iuberi. Sic enim re-
ligiōrum ordinum præfecti, prout visum erit,
frequentiore Sacramentorū vīsu suis alumi-
nis præferunt, quām fecerit Ecclesia reliquo
populo: sic olim Ecclesia ipsa perpetuis futuris
temporibus 40. dierum ieiunium sanxit, nec
inuentus est haſtenus ex eorum numero, qui
Catholican fidem profitantur, qui eam legem
obligandi vīm nō habere diceret. An igitur pa-
rentum iura in dubium reuocamus, illo præfer-
tim tempore, quo, ad incitas redactis parenti-
bus, liberos vendere licuit, & eorum pretio li-
beratibz sibi consulere: quem vendere licuit,
scilicet obligare non licuit.

DABO
EVM DO-
MINO
OMNIBVS,

MINO
OMNIBVS,

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

94.

95.

96.

97.

98.

99.

100.

101.

102.

103.

104.

105.

106.

107.

108.

109.

110.

111.

112.

113.

114.

115.

116.

117.

118.

119.

120.

121.

122.

123.

124.

125.

126.

127.

128.

129.

130.

131.

132.

133.

134.

135.

136.

137.

138.

139.

140.

141.

142.

143.

144.

145.

146.

147.

148.

149.

150.

151.

152.

153.

154.

155.

156.

157.

158.

159.

160.

161.

162.

163.

164.

165.

166.

167.

168.

169.

170.

171.

172.

173.

174.

175.

176.

177.

178.

179.

180.

181.

182.

183.

184.

185.

186.

187.

188.

189.

190.

191.

192.

193.

194.

195.

196.

197.

198.

199.

200.

201.

202.

203.

204.

205.

206.

207.

208.

209.

210.

211.

212.

213.

214.

215.

216.

217.

218.

219.

220.

221.

222.

223.

224.

225.

226.

227.

228.

229.

230.

231.

232.

233.

234.

235.

236.

237.

238.

239.

240.

241.

242.

243.

244.

245.

246.

247.

248.

249.

250.

251.

252.

253.

254.

255.

256.

257.

258.

259.

260.

261.

262.

263.

264.

265.

266.

267.

268.

269.

270.

271.

272.

273.

274.

275.

276.

277.

278.

279.

280.

281.